

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/115/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316222838
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Holíč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2316222838.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu: JUDr. Martin Holíč a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci žalobkyne: Mgr. M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Z. XXXX/X, W., zastúpená: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., IČO : 47 241 543, so sídlom Hlavná 6, Šaľa, proti žalovanému: MVDr. W. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. Z. XXXX/X, W., o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č.k. 35C/343/2016-14 zo dňa 22.12.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne podľa § 324 ods. 1 a 2, § 325 ods. 1 a 2, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, 2, 3, § 329 ods. 1 C.s.p. a vecne tým, že z predložených listinných dôkazov súd nemal za preukázané spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k hnuiteľným veciam, ktorých sa neodkladné opatrenie má týkať. Nebolo preukázané, že tieto skutočne patria do masy bezpodielového spoluvlastníctva a preto zákaz nakladať s týmito vecami by bol neprimeraným zásahom do práv žalovaného. Taktiež súdu nie je zrejmé, kde by sa tieto hnuiteľné veci mali nachádzať, pretože žalobkyňa na jednej strane tvrdí, že boli z rodinného domu súp. č. XXXX žalovaným odnesené/odcudzené, ale na strane druhej v petite neodkladného opatrenia žiada, aby súd nariadil nenakladať s hnuiteľnými vecami nachádzajúcimi sa v rodinnom dome súp. č. XXXX. Súd tiež musí poukázať na tú skutočnosť, že je tu pochybnosť, či by petit neodkladného opatrenia v tejto podobe bol vykonateľný, nakoľko hnuiteľné veci nie sú označené tak, aby tieto neboli zameniteľné s inými vecami a niektoré z nich nie sú dostatočne špecifikované, napr. trezor s neznámym obsahom a pod..

3. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa a domáhala sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie, uplatniac odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f), e) a h) CSP. Odvolateľka poukázala na to, že manželstvo žalobkyne a žalovaného bolo právoplatne rozvedené, sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. W., pričom žalovaný sa presťahoval do nehnuteľností patriacich tiež do BSM zapísaných na LV č. XXXX v k.ú. W.. Žalovaný bez vedomia a súhlasu žalobkyne vystaľoval v návrhu špecifikované hnuiteľné veci nachádzajúce sa v nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. W., žalobkyňa podala dňa 15.12.2016 aj trestné oznámenie, žalovaný polícii oznámil, že vyššie uvedené hnuiteľné veci si odniesol z domovej nehnuteľnosti, pretože ich považoval za svoje. Žalobkyňa dostatočne osvedčila záujem na dočasnej úprave vzťahov každého z účastníkov k predmetným nehnuteľnostiam, a to až do právoplatného skončenia konania súdu o vyporiadaní BSM. V danom prípade je odôvodnená potreba, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov takým spôsobom, že súd dočasne zakáže žalovanému nakladať s hnuiteľnými vecami nachádzajúcimi sa v

domovej nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX v k.ú. W., nakoľko tu bezprostredne a reálne hrozí zo strany žalovaného, že scudzí hnuťné veci bez vedomosti a účasti žalobkyne, v dôsledku čoho žalovaný v neprospech žalobkyne ukráti masu BSM účastníkov konania o výťažok z predaja hnuťných vecí patriacich do BSM.

4. Žalovaný sa k doručenému odvolaniu žalobkyne písomne vyjadril a navrhol potvrdiť napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie. Poukázal na to, že zoznam hnuťných vecí doložených žalobkyňou je nesprávny a zmätočný. Sú tam vymenované viaceré veci duplicitne, napr. príručný trezor, notebook, ako aj niektoré veci, o ktorých žalobkyňa už pred rokom tvrdila, že jej zmizli (napr. brilantový prsteň). Väčšina hnuťných vecí, ktoré si žalovaný pri odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti vzal so sebou, sú buď osobnými darmi (stoličky, kované svietniky, zrkadlo, obraz) alebo veci nadobudnuté dedičstvom (písací stôl, stolička k písaciemu stolu). Žalovaný sa po rozvode manželstva odsťahoval zo spoločného domu a zobral so sebou prevažne veci, ktoré slúžili výlučne jeho potrebám (knihy v maďarskom jazyku) alebo boli výlučne jeho majetkom. Nadobúdacia hodnota hnuťného majetku, ktorý si zobral so sebou, je cca v sume 4.000,- Eur a väčšina vecí je v užívaní zhruba 10 rokov. Okrem iného žalobkyňa žiada neodkladné opatrenie aj na zverený pracovný predmet (notebook), protokol o jeho zverení priložený v prílohe. V spoločnom dome, na ktorom žalobkyňa vymenila zámky, čím žalovanému znemožnila užívanie spoločného vlastníctva, zostalo podstatne viac a hodnotnejších hnuťných vecí patriacich do BSM a žalobkyňa nakladanie s nimi nenavrhuje riešiť podobným spôsobom (neodkladným opatrením). Žalovaný prehlásil, že hnuťné veci, ktoré sú nesprávne a neúplne vymenované v žalobe, slúžia každodenným potrebám žalovaného a nemá v úmysle ich speňažiť, prípadne ich darovať. Petit neodkladného opatrenia na nie presne identifikovaných hnuťných veciach je nevykonateľný.

5. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

6. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 C.s.p.), potom čo zistil, že odvolanie je podané včas a oprávnenou osobou (§ 355 a § 357 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto je dôvodné ho potvrdiť.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom doručeným súdu dňa 21.12.2016 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému, aby sa až do právoplatného rozhodnutia zdržal scudzenia, darovania, zaťaženia, prenajatia alebo iného disponovania s vymenovanými hnuťnými vecami nachádzajúcimi sa v nehnuteľnosti vedenej na Okresnom úrade Galanta, katastrálny odbor, zapísanou na LV č. XXXX nachádzajúcou sa v k.ú. W., obec W., okres Galanta, a to stavba so súp. č. XXXX (rodinný dom) ležiaca na parcele č. 869/31 o výmere 470 m². Žalobkyňa svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 14.02.1994 manželstvo, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Galanta, č.k. 17C/184/2016-16 zo dňa 29.11.2016, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2016. Žalobkyňa a žalovaný sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na adrese G. Z. XXXX/X, W., vedené na Okresnom úrade Galanta, katastrálny odbor pre okres Galanta, obec W., katastrálne územie W., evidované na LV č. XXXX, ktorú nehnuteľnosť nadobudli na základe Kúpnej zmluvy č. V 1231/2000 zo dňa 17.07.2000 do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaný však túto nehnuteľnosť bez vedomia a súhlasu žalobkyne prepísal na svoju matku a bez vedomia a súhlasu žalobkyne vystaňoval hnuťné veci. Z nehnuteľnosti, ktorá je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva boli odcudzené špecifikované hnuťné veci, ktoré patria do masy bezpodielového spoluvlastníctva. Tieto hnuťné veci sa dovtedy všetky nachádzali v uvedenej nehnuteľnosti, v ktorej majú strany trvalý pobyt. Žalobkyňa o týchto skutočnostiach podala aj trestné oznámenie orgánom činným v trestnom konaní dňa 15.12.2016, žalovaný sa priznal, že predmetné hnuťné veci si odniesol, pretože ich považoval za svoje. Žalobkyňa sa domnieva, že je tu odôvodnená potreba, aby boli dočasne upravené pomery účastníkov takým spôsobom, že súd dočasne zakáže žalovanému nakladať s hnuťnými vecami nachádzajúcimi sa v nehnuteľnosti - rodinnom dome súp. č. XXXX, nakoľko reálne

hrozí zo strany žalovaného, že tieto hnuiteľné veci scudzí a to bez vedomosti a účasti žalobkyne, v dôsledku čoho žalovaný v neprospech žalobkyne ukráti masu bezpodielového spoluvlastníctva strán o výťažok z predaja hnuiteľných vecí. Žalobkyňa sa tiež domnieva, že je dostatočne osvedčený záujem na dočasnej úprave vzťahov, a to až do právoplatného skončenia konania o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva.

8. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

9. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v civilnom sporovom konaní je inštitút neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie môže slúžiť dočasnému aj trvalému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán sporu a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán alebo existencia reálnej obavy, že by exekúcia bola ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia vznikne neprimeraná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana (princíp proporcionality). Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť bezodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

12. Ten, kto navrhuje nariadenie neodkladného opatrenia, musí mať právny záujem (nie naliehavý právny záujem) na vydaní neodkladného opatrenia, t.j. musí osvedčiť potrebnosť bezodkladnej úpravy pomerov strán. Existencia a potreba právneho záujmu sa prejavuje predovšetkým v skúmaní procesných predpokladov opodstatnenosti (nie procesných podmienok) takéhoto rozhodnutia súdu. Zistenie právneho záujmu na neodkladnom opatrení sa opiera o hypotézu procesných noriem uvedených v § 324 ods. 1 a § 325 ods. 1 C.s.p. V podaní, v ktorom sa navrhuje vydanie neodkladného opatrenia, by sa malo osvedčiť, že je tu daný právny záujem. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, avšak dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom.

13. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že žalobkyňou podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný a je potrebné ho zamietnuť. V prvom rade je potrebné konštatovať, že žalobkyňa dostatočne neosvedčila danosť jej nároku vo vzťahu k špecifikovaným hnuiteľným veciam, keď ničím relevantným neosvedčila, že tieto patria do bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov. Túto skutočnosť nemožno považovať za osvedčené len na základe toho, že tieto sa nachádzajú, resp. sa nachádzali v nehnuteľnosti patriacej do BSM. Z obrany žalovaného vyplýva námietka, že on si zo spoločnej nehnuteľnosti zobral len tie hnuiteľné veci, ktoré nepatria do BSM. V danom štádiu konania proti sebe stoja tvrdenia žalobkyne a žalovaného, ktorých pravdivosť bude možné zistiť až v riadnom dokazovaní, a preto v tomto konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je súd nútený konštatovať, že žalobkyňa dostatočne neosvedčila základné skutočnosti potrebné pre záver o danosti nároku, ktorému žiadala poskytnúť bezodkladnú ochranu. Za týchto okolností by bolo žalobkyňou požadované obmedzenie vlastníckeho práva žalovaného k dotknutým hnuiteľným veciam neprimerané a v rozpore so zásadami ústavnej ochrany vlastníctva (čl. 20 Ústavy SR).

14. Zároveň žalobkyňa dostatočne neosvedčila ani potrebu bezodkladne upraviť pomery alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Medzi stranami nie je sporné, že žalovaný hnutelné veci odniesol, nie však z dôvodu, že by ich chcel ďalej scudziť, ale z dôvodu, že ich považuje za svoje výlučné vlastníctvo. Nie je preto daná obava, že by zo strany žalovaného malo dôjsť k ďalšiemu disponovaniu s týmito vecami. Navyiac je potrebné prihliadnuť na to, že ak sa preukáže, že hnutelné veci patria do BSM, na právne úkony týkajúce sa spoločných vecí nad rámec bežných vecí je potrebný súhlas oboch manželov (§ 145 ods. 1 Obč. zákonníka), pod sankciou relatívnej neplatnosti právneho úkonu (§ 40a Obč. zákonníka). Ak by teda žalovaný vo vzťahu k akejkoľvek hnutelnej veci patriacej BSM uskutočnil právny úkon nad rámec bežného hospodárenia bez súhlasu žalobkyne, má žalobkyňa právo dovoliť sa relatívnej neplatnosti takéhoto právneho úkonu. Ak by aj žalovaný scudzil vec patriacu do BSM, masa BSM nebude ukrátená, ako mylne argumentuje žalobkyňa, nakoľko súčasťou masy BSM zostane výťažok z predaja tejto hnutelnej veci.

15. Vzhľadom na to, že nebola splnená ani jedna zo zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. CSP, bolo potrebné návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako v celom rozsahu nedôvodný zamietnuť.

16. Na záver odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní žalobkyne, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jej práv. Odvolací súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

17. Ďalšie odvolacie argumenty žalobkyne odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu žalobkyne odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

19. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).